

מחול

כך נולד העולם

הלמות תופים; שירה צרודה וחד-רגיגות. המלים זרות, המנגינה שונה לחלוטין ממה שהקהל הישראלי רגיל לשמוע. גופף לאלה אשה יפה ודינמית, המניעה את עפעפיה, את ראשה, את גופה, את ידיה ואת רגליה לקצב הבת-הירגיל.

ריקודה של שאנסה ראו, האורחת המפורד-סמת מהודו, דמה למאכל זר, אשר קשה היה להתרגל אליו מן הנגינה הראשונה. אולם משהתרגל החיך לטעם הכללי, הוא החל לגלות את הנגינים העדינים יותר. גחנים אלה הטיבה שאנסה בת ה-27 ללמוד ב-15 שנות אימונים מפרכים.

מכך היא הריקה ההודי, שהשתמר עדיין כביטוי דתי וכפולחן, אינו נלמד בעשרה שיעורים קצרים, או בסדרת תרגילים לפסנתר וזוג רגליים. יומה של שאנסה ראו, כאשר היא בביתה בבנגאלור, מחולל כ-5.30 לפנות בוקר ומסתיים רק לפני חצות.

כיום היא מקדישה מזמנה גם לאמנות כללית יותר, כגון ציור, מוסיקה וכתבי-יד. אולם בשנות האימונים שקדמו להופעותיה הציבוריות, התאמנה שאנסה ראו 15 שעות ביממה. עתה שולטת היא היטב בכל שירי גיגי בגופה.

השתחררות הגוף. ההודים מאמינים כי העולם נוצר במחול: האל שיהה דחף את האומה למקומה בתנועת רגלו, ובה-רימו את זרועותיו קבע את השמים במי-קומם.

כאשר מבצעת שאנסה ראו את ריקודיה, נדמה כי שוב נערכת הבמה לקראת מאורע הרה-עולם. וכשם שהיקום לא נוצר ברקיעה אחת, כן נרקמת מסכת המחול של שאנסה ראו באיטיות וביסודיות אינסופיות. עד כי נדמה ששוב אין זה ריקוד, אלא יצירת בראשית.

ברגעים אלה יכול גם בן התרבות המערבית לחוש את השתחררות הגוף והת-עלות הנפש, אשר בן יסוד הפולחן המזרחי המיסטי.

מאחורי הקלעים הציו את אהל

מפע הצלה נערך בימים אלה, ביוזמת אנשי מפא"י התיקים, להצלת קרנו של תיאטרון אהל, אחרי כשלושה החרחו של הצגת משרה טובה. לאה דגנית, אשתו של מנהל אהל ובמאי משרה טובה, משה הלוי, החלה מפיצה בחוגים הקרובים לה, כי האם היא תושב עזרה ממלכתית לאהל, כי יגרו למענינות ליח את מחזהו של ברטולד ברכט, חזיונות סימון מאשר, המוצג עתה בחבימה. תחילה, לא היה ברצת מרוצה מיצירתו וסירב להציגה בתיאטרון שב-ברלין המזרחית. המחזה הודפס בצרפת ו-אחרי כן בגרמניה המערבית, בה הוצג לראשונה בתיאטרון קטן בעיר פראנקפורט. ברצת הסכים מאשתו, השחקנית המפורסמת הלנה היגל, תשחק בתפקיד סימון. רק אחרי ההצלחה הגדולה, הוצג המחזה גם בברלין המזרחית ואחריה בתל-אביב. . . .

הערב? הוא שמו של תקליט ראשון-בסדרת המאריכינגן החדשה של הד ארצי-בתקליט: שירים ופזמונים מתוך אשת ה-טנדל, סוניית בחוף סיוטבה ודון-פוליס-פליג, מולחנים בידי יוחנן זראי ומושרים בני ריקה וראי. . . . שתי הצגות של המחזה מרוס מתיאטרון הקאמרי בוטלו לי-אחרונה בתל-אביב, מחוסר קהל, למרות ה-ביקורת החיובית בדרך כלל על המחזה. יוסף (מפוי) מילוא אסף את השחקנים וביקש מהם: "ספרו לידייכם שההצגה טובה. אין לנו כסף לפרסום בעתון. . . . אמרגן צעיר החל לפעול בשדה האמנות המקומית. יאיר חאלין, בנו של האמרגן משה חאלין, הסוכב כבר כמה שנים בעולם הגדול בחב-רתה של הזמרת חנה אהרוני, מארגן עתה את הופעותיה של ברכה צפירה, הזמרת הישראלית הפופולארית, שנשכחה מלב-לב-שנים האחרונות. צפירה הופיעה לאחרונה בניו יורק וזכתה להצלחה רבה. . . . הנרי בלפונטה, הזמר הכושף שובר הי-לכות הגשמים, יובא לישראל ביוזמתו של אמרגן אחר ממשפחת חאלין, ישראל חאלין, מנהל סמבטיון. . . . נעשים מאמצים מתורשים להקמת מחזה של תיאטרון דורה-מי. גיורג חאל יארגן הכנית-רבי בהשתתפות אמנים ישראליים וזרים.

טוד את טיילור במוסקבה כוח הרצון לא הועיל

לחת מדרוס-אפריקה. בעיר בה נבחר ראש העיר אחת לשנה, הצליח סלומון להבחר שלוש פעמים רצופות. בשנה הראשונה בנה בתי-חולים. בשנה השנייה בנה בתי-ספר. בשנה השלישית החל להקים את בנין ה-עיריה. בשנה הרביעית לא נבחר יותר. אולם מכיוון שלא הספיק לסיים את בניית בנין משרתו, קראו לבנין העיריה סמפל אוק-סלומון — מקדש שלמה. . . . הצעה מיוחדת לותיקי הדרום הציע השבוע בלשה ("מוריס") זלנר, בעל המסעדה הידוע מבאר-שבע, שפתח מסעדה ברחוב פינסקר בתל-אביב. מוריס הבטיח הנחה של 50% לכל אלה ששיחקו עמו ש-ש-בש בימים הטובים של תחילת שגשוגה של באר-שבע. . . . עורך-הדון יעקוב חירותי, שוחרר השבוע ממאסרו, מתכוון לחזור עוד השבוע לפרק-טיקה משפטית. הוא לא יחזור למשרדו הישן אלא יעבוד, אחרי שיחוש את רשיון העורך-ידן שלו, במשרדו של פרקליטו ב-משפט מחמתרת, עורך-הדון התל-אביבי יצ-חק אדרת.

מתארכים ומתרחים

במרכזו של משפט מעיין עמדה השבוע הסופרת הצרפתית הצעירה פרנסואז (שלוס לז עובות) סאגאן (23). היא נתבעה לרין על-ידי רופא צרפתי, אשר טיפל בה אחרי שנפצעה בתאונת-דרכים וסירבה לשלם לו את דמי הטיפול הרפואי, בסך של מיליון פרוק (חמשת אלפים ל"י בערך). המנוחך ככל המשפט היתה טענת ההגנה של סאגאן — סספריה רבי המכר, סרט שהוכרט לפי אחד מהם, ובלט שחיברה, הכניסה לה סכימים עצומים — כי היא במצב כלכלי קשה, שאינו מאפשר לה את תשלום הסכום. . . . מייק טוד ואליובט טיילור, שחזרו מאוכזבים מסוור בבית-המועצות אחרי שהרוסים דחו את הצעתו של טוד להפיק בשותף סרט לפי מלחמה ושלום, זכו לקבלת פנים קרירה בהוליווד. כתב אחד העתונים, אחרי שהוזג פירסם ראיונות מלאי אהדה על ברית-המועצות, בלחי צילוי-מים: "אילה היתה ועדת החקירה של מק-ארתי קימת, היו מידים אותם מהוליבוד". . . . ג'ק פיארבארד, מאמן הכדורגל האנגלי של מכבי פתח-תקרה, שעזב לפני-שבוע את הארץ כדי להתגרש מאשתו ב-אנגליה, היה לפני נסיעתו מלאם כנודגד המדינה ושירותי התעמולה שלה, שלדבריו הם שגרמו לפרידתו מאשתו. "אשתי מכירה את ישראל לפי הציורים שעל תיבות תפוזי יפו וחושבת שיש כאן רק מלחים, לכן אינה רוצה לבוא הנה". טען. . . . המהנדס ביבי צרוניצ'ר, בעלה של שחקנית הקולנוע חיה הררית, הפסיק את הקריירה ההג-דסית שלו ופתח סיכנות פרסום בשם ניצוץ. . . . מאורע חברתי קרוב: אירוסיו של בן ראש עיריית חיפה אבא חושי, מהנדס ימאי בחיפה, עם עדנה כץ, בת רופא רמתי גני לשעבר, מלכת החיוך של העולם הוח-ה. . . . אירועים אחרים: נשואי המתוכננים של יעקב ("שפיט") שפירא, בעלה לי-שעבר של זיזה שפירדוף, עם בתו היפה של מנהל מפעל מלט.

מספסים על עץ

שר האוצר לוי אשכול הוכיח לאחרונה כי הוא מסוגל לבצע להטוטי קרקס לא רק בתקציב המדינה. כאשר סייר אשכול בערבה, בתפקידו כראש מחלקת ההתישבות של ה-סוכנות היהודית, חשקה נפשו בתפוזי ה-אדם, אשר במכוניתו היו התפוזים, העיר דרך בדיחה כי תפוזי יקבל רק מי שיטפס על עץ הצאלה שבצד הדרך. אשכול עצר את המכונית, החל מטפס על העץ. בעקבותיו החלו מספסים גם יצחק לוי, מנהל משרד החקלאות, ורענן לוי, ממחלקת ההתיש-בית. . . . ביקוריו התכופים של לוי אשכול ביישובים החדשים הביאו לו ציון לשבח, מפיו של חיכ מפא"י חבר נהלל שמואל דייך. לעומת זאת זכה השבוע שר החק-לאות קריש לזו לביקורת חמורה מפיו של דייך, מאחר ואין לו מגע עם המתישבים החדשים. הטיח דייך: "אתה (לז) נותן לחקלאי מחרשה, בית וצנורות, אך אינך נותן לו אפשרות שתהיה כוס חלב בביתו". . . . בוועידת אחדות העבודה, שנערכה השבוע בהיכל התרבות בתל-אביב, הביא שר הבריאות ישראל ברזילי את גרנת מפ"ם לוועידה. בהודמנות זו עסק ברצת בספורט החביב על מפלגתו: ניגוח מפא"י. הוא ציטט ברכה לוועידה, שפורסמה בתו-דבר ואשר בה איהלו ראשי מפא"י לוועידה, כי אהירת היכל התרבות תשרה עליהם הרי-מוניה, הגיב ברזילי, לקול תשואות סועי-רות: "אוי לאותה הזמורת, אשר קבוצת כלים אחת בה נמנה להשתלט על הכלים האחרים". . . . בסיום הברכות הארוכות לוועידה, שהושמעו על-ידי נציגי המפלגות האחרות, הרגיע הוישבראש חיכ יצחק בן-ארוך את באי הוועידה: "אני מבטח לכם, חברים, שעוד ישמעו פה דבריו של נציג אחדות-העבודה". . . . שרי ממשלת ישראל לא מצאו לנכון לבקר בהצגת הבכורה של חזיונות סימון מאשר בחבימה את מקומותיהם מילאו חברי היהלה ההסי-תדרית הציונית הדר-נחום גולדמן ו-רבקה זיו. . . . גיבור הערב היתה הילה ליאורה ריבלין בת ה-12, הממלאת תפי-קיד ראשי במחזה. נוסף למחזאות-הכפפים זכתה ליאורה לתשורה נוספת. "אינך צריכה להכין שיעורים למחר", אמרה לה מורתה-שבאה אל מאחורי הקלעים להביע את הת-פעלותה. אולם המתנה איחרה לבוא: ליאורה הכינה כבר את שיעוריה לפני עלותה על הכמה.

משחקים ש-ש-בש

אורי זוהר, שחקן להקת בצל ירוק, הוכה השבוע בתדהמה. אנשים שונים ניגשו אליו, לחצו את ידו וברכותו: "איחולים לשבירת השיא" אורי לא הבין מה העני-נים, וכשיגשו אליו אדם ואמר: "שתצליח

פסוקי השבוע

- הרמטכ"ל רביאלוף חיים לסקוב, בהרצאה בפני מקדים: "אין קושי ללמד את החייל כיצד למות, הקושי הוא להכשיר את החייל להצליח ולהישאר בחיים לאחר ביצועה המוצלח של המשימה".
- הד"ר עמנואל ניומי, בוועידת הקונפדרציה של הציונים הכלליים, על ההחלטה לנתק את קשרי הקונפדרציה עם מפלגות-בת בישראל: "הקול קול ישראל (גולדשטיין) אך היודים הן ידי קול (משה)".
- ראש הממשלה דויד בן-גוריון, בהרצאה בפני משלחת בני-ברית מארצות-הברית: "בישראל לא הכל כל כך חלק. אנחנו חיים רק בין יהודים וכידוע לכם, אין זה כל כך קל. יהודים יודעים לשלם קצת פחות מסים. אך לשמחתנו, בישראל גם הגוברים יהודים".
- יושבראש ההסתדרות הציונית, הד"ר נחום גולדמן, על חגיגות העשור: "חגגו את העשור במלוא הפאר והשמחה! בעתיד הקרוב לא תהיינה לכם הרבה הזדמנויות לחוג. העשור הראשון וצרותיו הם כאין וכאפס לעומת הצרות שתבואנה".
- שמואל בונשטיק, סגן יושב ראש הפארבאנר בארצות-הברית, במסיבה שנערכה לכבודו, בה העיר יושבראש הכנסת יוסף שפרינצק, כי יקצר בדבריו כדי למנוע פיהוקים: "הפיהוק הוא דבר טוב. הוא נוצר כדי שגם האדם הפשוט יוכל לפצות פה".
- השחקן שמעון ישראל, בהמציאו פירוש חדש לפסוק "הודו לה' כי טוב": "הודו לאדוני — וגנו מדינת ישראל".
- השחקנית זיזה שפיר, אחרי שהופיעה בסרט האחים קרמזוב עם יול ברינר: "יש אדם אחד בהוליווד שיש לו התפקיד הקל ביותר בעולם — זהו הספר של יול ברינר".
- כוכבת המטריפטיו הצרפתית דרזו, בראיון עם העתונאי ארט בוכהלד: "אינני רוצה להשאר חשופת לעולם. זה לא משום שאינני אוהבת את הסטריפטיו. אבל מה את יכולה לעשות אחרי שהפשטת את כל בגדייך?"